

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpat cu avocatul Buruiană Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui

Zacuțelu Vadim x, născut la x, originar și domiciliat în x, x.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 02.02.2019 – 17.07.2019

instanța de apel: 09.08.2019 – 30.10.2019

instanța de recurs: 09.01.2020 – 06.05.2020

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 iulie 2019, inculpatul Zacuțelu Vadim, pronunțată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală și în condițiile art. 364¹ din Codul de procedură penală, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal și i-a fost stabilită în baza acestei norme o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

În corespundere cu prevederile art. 85 alin. (1) Cod penala coroborat cu prevederile art. 87 alin. (2) Cod penal a fost dispusă executarea separată a pedepsei aplicate prin prezenta sentință de pedeapsa aplicată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2018.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Au fost încasate din contul inculpatului Zacuțelu Vadim în beneficiul statului cheltuielile de judecată suportate la efectuarea expertizei judiciare în sumă de 1680 (una mie șase sute optzeci) lei

2. În sentință, prima instanță a constatat că: Zacuțelu Vadim, începând cu o perioadă de timp nestabilă de organul de urmărire penală, a procurat în circumstanțe și cantități necunoscute produs etnobotanic, pe care lea păstrat asupra sa până la data de 08 noiembrie 2018 orele 19:30, când o parte din aceasta a consumat-o la intersecția străzilor xa cu șos. xi, mun. Chișinău, folosind un obiect special adaptat consumului de droguri, format dintr-o sticlă din polimer acoperită la gură cu o folie de staniol și a fost depistat în stare inconștientă de către colaboratorii BRO al DP mun. Chișinău. Ulterior, după ce și-a revenit, a fost transportat la IP Buiucani, mun. Chișinău, din str. x, unde de la Zacuțelu Vadim a fost ridicată butelia sus menționată.

Conform concluziei raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1- R-5163 din 04 decembrie 2018, în depunerile de culoare cafenie, de pe suprafața interioară a buteliei din polimer incolor, prevăzută cu un capac din folie de staniol ridicată la 08 noiembrie 2018 de la cet. Zacuțelu Vadim, reprezintă cannabinoid sintetic MDMB(N)-2201 amestecat cu nicotină. Cantitatea depunerilor amestecat de cannabinoid sintetic MDMB(N)-21 nicotină constituie 0,133 g. Potrivit scrisorii parvenite de la I.M.S.P. Dispensarul Republican de Narcologie nr.01-12/632 din 18 aprilie 2017 înregistrată în cancelaria CTCEJ al IGP al MAI la 20 aprilie 2017 cu nr.569, menționate în același raport, substanța MDMB(N)- 2201, este analog al substanței AB-PINACA-CHM, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope.

Conform pct. 193 al Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, „Cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, masa vegetală (amestec de prafuri și/sau plante sau amestecuri de ierburi, diverse părți de plante de diferite specii, uscate sau umede, mărunțite sau întregi) care conțin AB-PINACA-CHM de la 0,01 până la 0,25 constituie proporții mari.

Zacuțelu Vadim prin acțiunile sale a săvârșit păstrarea analogilor drogurilor, fără scop de înstrăinare, acțiuni săvârșite în proporții mari, infracțiune prevăzută de art.217 alin. (2) din Codul penal.

3. Sentința pronunțată la 17 iulie 2019 a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău Oficiul Buiucani, Drăgălin Pădure, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea individualizării pedepsei penale, cu rejudecarea cauzei penale, conform ordinii stabilite pentru prima instanță și cu pronunțarea unei noi decizii, prin care: lui Zacuțelu Vadim recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) din Codul penal, să-i fie numită pedeapsa de 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în

baza art. 85 alin.(1) Cod Penal la pedeapsa stabilită de să-i fie adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite de Curtea de Apel Chișinău din 25.04.2018 - închisoare pe un termen de 3 ani, iar în total să-i fie stabilită pedeapsa finală sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.1 În motivarea apelului, procurorul a invocat următoarele aspecte:

- consideră pedeapsa aplicată inculpatului Zacuțelu Vadim de către prima instanță este prea ușoară, datorită pericolului social sporit al infracțiunii săvârșite de către inculpat, însă instanța nu a ținut cont de scopul pedepsei care primordial trebuie să restabilească echitatea socială și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Aplicarea unei pedepse non-privative de libertate, va duce la încurajarea pe viitor a săvârșirii infracțiunilor similare și de către alte persoane.

- la individualizarea pedepsei instanța a reținut că „instanța consideră că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar cu atragerea inculpatului la răspundere penală, însă fără izolarea acestuia de societate”. Consideră că aplicarea pedepsei sub formă de amendă numai îl va favoriza pe inculpat să săvârșască pe viitor acțiuni similare, iar de către alte persoane va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție;

- instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că Zacuțelu Vadim anterior a mai săvârșit o infracțiune, se află în perioadă de probă, stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2018 pe un termen de 3 ani. Pedeapsa ușoară aplicată inculpatului anterior nu a atins scopul legii penale, dar numai l-a favorizat să mai săvârșască și alte infracțiuni;

- consideră că conștientizând faptul că el nu este pedepsit efectiv și proporțional pentru faptele săvârșite, inculpatul numai a devenit mult mai încrezut în impunitatea sa și, ca urmare, a continuat să mai săvârșască infracțiuni. Statul și sistemul de justiție este obligat să asigure protecția necesară comunității, însă instanța de judecată, aplicând inculpatului pedeapsa non-privativă de libertate, a mers în contradicție cu obligațiunile statului față de societate;

- consideră că inculpatul prezintă pericol și trebuie să fie izolat din societate pentru nu admite săvârșirea de către acesta a unor fapte mai grave. Inculpatul nu a îndreptățit încrederea acordată și șansa dată anterior pentru a se corecta, tolerarea comportamentului inculpatului prin aplicarea pedepsei neefective, în continuare este inadmisibilă;

- în cadrul examinării cauzei penale nu au fost stabilite careva motive care ar concluziona că nu este rațional ca inculpatului Zacuțelu Vadim să-i fie aplicată pedeapsa cu executare, consideră că, pedeapsa stabilită inculpatului, este neîntemeiată și individualizată contrar prevederilor art. 61 Cod Penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și din partea altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2019, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 17 iunie 2019 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care:

Lui Zacuțelu Vadim, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) luni în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal la pedeapsa stabilită i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2018 și stabilită definitiv pedeapsa lui Zacuțelu Vadim închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 1 (una) lună, în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința, a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite de Zacuțelu Vadim încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Instanța de apel, analizând în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul întregului proces penal, verificate de către instanța de apel, a considerat că, vinovăția inculpatului deplin este dovedită și acțiunile lui Zacuțelu Vadim corect au fost încadrate în temeiul art. 217 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel, a menționat că, la stabilirea măsurii și mărimii pedepsei în privința inculpatului Zacuțelu Vadim, în vederea corectării, reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, prima instanță i-a stabilit o pedeapsă prea blândă, reținând în acest sens argumentele invocate de acuzare cu privire la faptul că, prima instanță corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept calificând acțiunile infracționale ale inculpatului Zacuțelu Vadim în baza prevederilor art. 217 alin. (2) Cod penal, însă eronat nu a cumulat pedeapsa stabilită prin decizia Curții de

Apel Chișinău din 25 aprilie 2018, prin care Zacuțelu Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzut de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare într-un penitenciar de tip semiînchis pe un termen de 3 ani, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal pedeapsa stabilită lui Zacuțelu Vadim fiind suspendată pe un termen de probă de 3 ani.

Instanța de apel a reținut, că prima instanță la aplicarea pedepsei în privința lui Zacuțelu Vadim a reținut faptul că, Zacuțelu Vadim și-a recunoscut vinovăția, a colaborat cu organul de urmărire penală, referindu-se la aceste circumstanțe în motivarea soluției de aplicare a pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei, însă la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2018, Zacuțelu Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzut de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare într-un penitenciar de tip semiînchis pe un termen de 3 ani, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal pedeapsa stabilită lui Zacuțelu Vadim fiind suspendată pe un termen de probă de 3 ani și care nu a fost executată.

Instanța de apel a notat, că prin pedeapsa aplicată de către prima instanță nu a fost realizat scopul legii penale, deoarece în temeiul circumstanțelor atenționate supra nu poate fi vorba de careva corectare a lui Zacuțelu Vadim fără a fi cumulată pedeapsa stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2018, potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că, corectarea inculpatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîncadrarea lui în activitatea societății, pe când inculpatul Zacuțelu Vadim a săvârșit infracțiunea incriminată după circa 7 luni de zile de la pronunțarea în privința sa a unei sentințe de condamnare în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod Penal, însă nu a tras concluziile necesare și din nou a comis cu intenție o infracțiune, astfel comportamentul numitului denotă lipsă de încredere, din care cauză este imposibilă corectarea și reeducarea acestuia fără a fi cumulată pedeapsa stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2018

Instanța de apel a menționat că prima instanță neîntemeiat a invocat inexistența temeiului legal de aplicare a prevederilor art. 85 alin. (1) Cod Penal. Pedeapsa aplicată inculpatului Zacuțelu Vadim de către prima instanță este una prea blândă în coraport cu fapta comisă, urmările precum și personalitatea inculpatului, care a mai comis anterior infracțiuni,

pedeapsa fiind suspendată în baza art. 90 CP, astfel, comportamentul ultimului neluând drumul corijării.

Instanța de apel la individualizarea pedepsei a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75- 78 Cod penal.

Instanța de apel a considerat că circumstanțele cauzei indică la faptul că inculpatului Zacuțelu Vadim, urmează, în vederea corectării și reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, a-i fi aplicată o pedeapsă reală cu închisoare în limitele sancțiunilor prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal de până la 3 ani închisoare și art. 217 alin. (2) Cod penal, de până la 1 an.

Instanța de apel a reținut că, prima instanța neîntemeiat a stabilit că, pedeapsa stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2018 să fie executată separat de noua sentință pronunțată, greșit fiind aplicate prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal coroborat cu dispoziția art. 87 alin. (2) Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei, instanța de fond greșit nu a cumulat pedepsele și i-a stabilit o pedeapsă prea blândă inculpatului Zacuțelu Vadim, reieșind din cele descrise supra, în baza art. 85 alin. (1) Cod penal, a concluzionat că ultimului urmează a-i fi numită pedeapsa cu închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a considerat că, circumstanțele invocate de către prima instanță nu îndreptățesc faptele comise de către inculpat respectiv, nu poate genera aplicarea unei pedepse neechitabile, mai mult, soluția adoptată de către prima instanță nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, pentru a nu admite pe viitor săvârșirea a astfel de infracțiuni, aplicarea unor pedepse penale reale cu închisoare ar asigura conștientizarea de către Zacuțelu Vadim a celor comise cu adoptarea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul în societate.

5. Decizia instanței de apel din **30 octombrie 2019**, pronunțată integral la **27 noiembrie 2019**, a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Zacuțelu Vadim cu avocatul Buruiană Elena prin care, neinvocând un careva temei pentru recurs prevăzut la **art. 427 alin. (1)** Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și menținerea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 iulie 2019.

5.1. În motivarea recursului ordinar, recurenții au menționat că:

- la data de 08.11.2018 împreună cu fratele său au fost reținuți de către colaboratorii de politie pe str. Alba Iulia , șos. Balcani, mun. Chișinău și au depistat asupra sa substanțe narcotice. Conform raportului de constatare tehnico- științifică de la 04.12.2018 s-a ridicat substanța narcotică în masa de 0,133 gr, cu raportul dat este de acord fratele său. Zacuțelu Denis întrebuițează substanțe narcotice și în acea i-a propus să încerce și el. A fost

de acord sa încerce. Înțelege că nu trebuia să accepte propunerea fratelui său așa cum acest fapt constituie o infracțiune. A recunoscut vina, s-a căit sincer, cauza fiind examinată în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală;

- la evidenta medicului narcolog nu se află, nu este dependent de substanțe narcotice, cazul dat fiind prima dată când a încercat;

- locuiește împreună cu familia și este unicul întreținător, mama sa nu lucrează și fratele său este dependent și are nevoie de tratament medicamentos;

- consideră ca poate să capete încrederea și pe viitor să nu mai încalce legea și sa fie un cetățean exemplar;

- în tot acest timp a lucrat în calitate de bucătar în satul de baștină și ca tăietor de lemne. Din punct de vedere fizic, este sănătos, vreau și poate să lucreze fizic ca să achite amenda stabilita de prima instanță. Are un salariu lunar ceia ceia permite sa achite amenda stabilită;

- consideră că prima instanță corect i-a aplicat pedeapsa, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia emițând o sentință legala și întemeiată cu care este de acord.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Lecturând textul recursului ordinar declarat de către inculpatul Zacuțelu Vadim cu avocatul Buruiană Elena, Colegiul penal constată că nu sa indicat expres nici unul dintre temeiurile pentru declararea recursului prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularii cererii de recurs critică decizia instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei, invocând că, *prezenta cauză a fost examinată în ordinea prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, nu este dependent de substanțe narcotice, cazul dat fiind prima dată când a încercat și consideră că prima instanță corect i-a aplicat pedeapsa, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite.*

La capitolul individualizării pedepsei, Colegiul penal notează că, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere

statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață. În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Cu referire la cerința recurențelor prin care solicită menținerea pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 17 iulie 2019, Colegiul penal remarcă că circumstanțele la care fac referire recurenții în cererea de recurs au fost luate în calcul la aplicarea pedepsei de către instanța de apel, soluție care este descrisă pe deplin în pct. 4.1. al prezentei decizii.

Colegiul penal conchide că, instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei, a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, 76, 78, Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa aplicată inculpatului fiind motivată și

aplicată în limitele legii, astfel, decizia instanței de apel fiind întemeiat argumentată, fără careva divergențe.

Mai mult, a se reține că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2018, Zacuțelu Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare într-un penitenciar de tip semiînchis pe un termen de 3 ani, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal pedeapsa stabilită lui Zacuțelu Vadim fiind suspendată pe un termen de probă de 3 ani și care nu a fost executată.

Prin urmare, instanța de apel corect a reținut că, prima instanță nu a cumulat pedeapsa stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2018 fiind greșit aplicate prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal coroborat cu dispoziția art. 87 alin. (2) Cod penal.

Colegiul penal menționează că, instanța de apel a casat sentința, în partea individualizării pedepsei și în această parte a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, lui Zacuțelu Vadim, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, i-a stabilit pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) luni în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, în baza art. 85 alin. (1) Cod penal la pedeapsa stabilită a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2018 și stabilită definitiv pedeapsa lui Zacuțelu Vadim închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 1 (una) lună, în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a casat parțial sentința, în partea individualizării pedepsei, aplicând inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, motivând corespunzător temeiurile aplicării pedepsei privative de libertate față de inculpatul

Zacuțelu Vadim, și aceasta pentru a nu admite pe viitor săvârșirea a astfel de infracțiuni, or, aplicarea unor pedepse penale reale cu închisoare ar asigura conștientizarea de către Zacuțelu Vadim a celor comise cu adoptarea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul în societate.

Or, Zacuțelu Vadim a săvârșit infracțiunea incriminată după circa 7 luni de zile de la pronunțarea în privința sa a unei sentințe de condamnare în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod Penal, însă nu a tras concluziile necesare și din nou a comis cu intenție o infracțiune, astfel comportamentul numitului denotă lipsă de încredere, din care cauză este imposibilă corectarea și reeducarea acestuia fără a fi cumulată pedeapsa stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2018.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanța de apel just a reținut că, circumstanțele invocate de către prima instanță nu îndreptățesc faptele comise de către inculpat și deci, nu poate genera aplicarea unei pedepse neechitabile, mai mult, soluția adoptată de către prima instanță nu-și va atinge scopul de corectare, or, corect și întemeiat instanța de apel a reținut și faptul, că anterior Zacuțelu Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzut de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare într-un penitenciar de tip semiînchis pe un termen de 3 ani, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal pedeapsa stabilită lui Zacuțelu Vadim fiind suspendată pe un termen de probă de 3 ani și care nu a fost executată, astfel instanța de recurs i-a în considerație personalitatea acestuia, concluzionând că inculpatul nu a stat pe calea corijării, acesta în termenul de probă a săvârșit o nouă infracțiune.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a constatat, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că, nu este rațional ca inculpatul să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege, astfel pedeapsa stabilită lui Zacuțelu Vadim, sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 iulie 2019, nu-și va atinge scopul de corectare a inculpaților.

Totodată, instanța de recurs reține, că și personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență.

În contextul expus, instanța de recurs nu poate neglija nici revendicarea anexată la materialele cauzei (f.d. 36-37), potrivit căreia, se atestă faptul că, anterior inculpatul a mai săvârșit infracțiuni, fiindu-i aplicate pedepse privative de libertate, precum și încetări pe motivul retragerii plângerilor de către părțile vătămate retragerea, astfel se atestă faptul că, comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Zacuțelu Vadim a

devenit o deprindere, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate fără cumulare nu-și va produce efectul, pentru ca acesta să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale, din care considerent Colegiul penal respinge alegațiile recurenților, precum că *prima instanță corect i-a aplicat pedeapsa, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia emitând o sentință legală și întemeiată cu care este de acord.*

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că, instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a casat sentința în partea individualizării pedepsei, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile recurenților aduse în susținerea dezacordului cu pedeapsa stabilită prin decizia Curții de apel Chișinău.

Cu referire la un alt motiv de critică din recurs, prin care menționează, că *vina în comiterea infracțiunii a recunoscut-o integral, este încadrat în câmpul muncii și poate achita amenda stabilită de prima instanță, și consideră ca poate să capete încrederea și pe viitor să nu mai încalce legea și sa fie un cetățean exemplar,* Colegiul penal reieșind din circumstanțele cauzei constată, instanța de apel, în cumul cu datele ce caracterizează persoana inculpatului, coraportate la conduita acestuia înainte și după săvârșirea faptei precum și în timpul judecării cauzei, corect a fost stabilită inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare, cu executare reală și în baza art. 85 alin. (1) Cod penal la pedeapsa stabilită a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2018 și stabilită definitiv pedeapsa lui Zacuțelu Vadim închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 1 (una) lună, în penitenciar de tip semiînchis.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În consecință, Colegiul penal apreciază că argumentele descrise în cererea de recurs ordinar privind dezacordul cu individualizarea pedepsei

nu sunt incidente cauzei deferite judecării, instanța de apel și-a motivat bine soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, echitabil și în concordanță cu scopul pedepsei penale, fapt ce determină lucid concluzia privind dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpat cu avocatul Buruiană Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui *Zacuțelu Vadim x*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 05 iunie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda